

31 Het teken in de hemel, de vrouw, haar jongske en de draak.

Een Bijbelstudie van Br.Braaksma over Openb. 11 vers 19 en 12 vers 1 - 6.

Wij leven in Adventstijd en daarom heb ik het in mijn hart om deze Schriftplaats met elkander te overdenken. Het wil echter niet zeggen, dat wij de Here Jezus als het kind van Bethlehem verwachten, maar wij verwachten Hem wél zeer spoedig, allereerst voor Zijn Gemeente, in majesteit en heerlijkheid, om ons van deze aarde weg te nemen, opdat de dingen, die daarna geschieden moeten, ook naar Gods plan verder vervuld zullen worden. Daarom is het goed om dit Woord te overdenken, want juist over dit gedeelte van de Schrift is veel onkunde. In Openb. 12 vers 1 staat: "En er werd een groot teken in den hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren". Wat een misleidende leringen worden hier over gebracht. De Roomse groepering zegt: "dit is Maria". Maar de Schrift verklaart zichzelf en als wij ons daar aan houden, dan zien wij, dat dit nooit op Maria kán slaan. Ten eerste is deze vrouw "een groot teken in den hemel". Nu is een "teken" van God altijd een "voorteken", nooit een "nateken"; want het zou dwaas zijn om van iets, dat reeds vervuld is, nog eens een teken te geven. Als dit teken in de hemel dus wordt gezien, heeft dit plaats, nadat de zevende bazuin heeft geblazen, wat wij vermeld vinden in Openb. 11 vers 15, wanneer de Gemeente hier niet meer op aarde, maar reeds drie en een half jaar in de hemel opgenomen is. Zij is daar dan in heerlijkheid vergaderd rondom de troon, terwijl op aarde het anti-christelijk rijk aanvangt. Ook Openb.13 valt onder de zevende bazuin, maar éérst wordt dat grote teken in de hemel gezien, want het is een teken, dat verband houdt met de laatste drie en een half jaar. In die laatste drie en een half jaar heeft het schrikbewind van de antichrist plaats, waaraan de Here Jezus een eind zal maken, als Hij wederkomt op aarde met de Zijnen, om deze antichrist te vernietigen en levend te werpen in de poel des vuurs (Openb. 19 vers 20), en satan voor duizend jaren te binden en te verzegelen in de afgrond (Openb. 20 vers 1 en 2). Het is dus volkomen misplaatst, dat deze vrouw Maria zou kunnen zijn. Ten eerste was Maria een maagd, zoals de profeet Jesaja, zes honderd jaar vóór dat Maria Jezus baren zou, zeggen moest in Jes. 7 vers 14: "Daarom zal de Here God u een teken geven: Zie, de jonkvrouw (maagd) zal zwanger worden en een Zoon baren en zij zal hem den naam Emmanuel geven". (God met ons). Het teken van Openb. 12 vers 1 spreekt van een getrouwde vrouw, die al zwanger was. Als deze vrouw Maria was, dan moest dat jongske, wat deze vrouw baarde, de Here Jezus zijn. Wij begrijpen toch wel, dat dit onmogelijk is. Daar wij lezen, dat dit jongske wordt weggerukt tot God en Zijn troon, omdat de draak het tracht te verslinden, m.a.w. zou de Here Jezus dan gevluht zijn voor de draak? Het is juist andersom: Jezus heeft de duivel overwonnen, want Hij was geen knaapje, maar de volwassen Zoon, die als Overwinnaar uit de doden opgestaan, ten hemel voer. Staat er niet van Hem geschreven, hoe Hij aan het kruis al deze machten heeft ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd? (col. 2 vers 14 en 15). En hoe Hij door Zijn dood, hem, die de macht over de dood had (de duivel), onttroond heeft, en heeft Jezus nu niet alle macht in hemel en op aarde? Moest Jezus dus vluchten voor de draak, of vluchtte de draak voor Jezus? Dat zou toch een volkomen verdraaien van feiten worden.

Dan is er nog een andere groepering, die in deze vrouw de Gemeente ziet. Ook dat is een onmogelijkheid. Ten eerste is de Gemeente op dit tijdstip geen vrouw, maar de Bruid des Lams, want pas in Openb. 19 lezen wij dat de Bruid des Lams ingaat in de bruiloftszaal en daar pas de vrouw des Lams wordt. Hoe kan zij dan in Openb. 12 al gezien worden als een vrouw, die zwanger is? Ook dit is een uit zijn verband rukken van de Schriften.

Een andere groep zegt weer; dat jongske, dat zij baart, is een speciale groep van de Gemeente, die straks met Hem zal heersen, en daaruit maken zij de weg name van dit deel van de Gemeente op. Dit is in strijd met het Woord van God, want wij lezen, dat de Gemeente, ten eerste door haar wegrukking het volle zoonschap ontvangt. Wij zijn nu reeds kinderen Gods, maar wij zuchten nog in de verwachting van het zoonschap; de verlossing van ons lichaam

(Rom.8 vers 23). En in Ef. 4 vers 10 - 14 lezen wij, hoe Jezus Christus nú Zijn Gemeente bouwt: "Hij, Die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren, ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen. En Hij heeft zowel apostelen, als profeten gegeven, zowel evangelisten, als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus (de Gemeente), totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van den Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van den wasdom der volheid van Christus, Dan zijn wij niet meer onmondig". De Gemeente, die straks weggenomen wordt, is geen onmondige, dus geen knaapje, want zolang de Gemeente een kind is, blijft zij hier. Jezus bouwt de Gemeente op, totdat zij de mannelijke rijpheid heeft bereikt, want zij is nu met Christus, dat ene wonderbare heilsorgaan, het Lichaam van Christus. En als die volheid bereikt is, dan komt Jezus, en naar Rom. 8 vers 23 krijgen wij het volle zoonschap. Want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is en wij zullen aan Hem gelijk wezen (1 Joh. 3 vers 2) .De Gemeente zal niet vluchten voor de duivel, maar wij zijn meer dan overwinnaars door Hem (Rom. 8 vers 37) .En waar vindt de vereniging plaats van Christus en Zijn Gemeente? Juist in zijn domein, in de luchtlagen, in de hemelse gewesten, waar satan nu troont. En voor de muil van die draak, wordt Christus en de Gemeente verenigd, en de draak siddert. Want dan gaat in vervulling, wat in Rom, 16 vers 20 staat: "De God nu des vredes zal weldra (bij onze opname) den satan onder uw voeten treden". De Gemeente vlucht niet voor de duivel, maar de duivel zal dan onder onze voeten vertreden worden; wat zo gauw als de Gemeente opgenomen wordt, dan komt satan onder onze voeten te liggen. Door Christus zijn wij nu reeds in het geloof in de hemelse gewesten gezet en mogen wij ook heersen over deze machten, zover Jezus dat ons geeft. Maar Jezus heeft ook gezegd in Luc 10 vers 20: "Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan ongetekend in de hemelen". Ja, dat is veel meer waard. Ook de Efeze brief zegt, dat wij met Hem mede opgewekt zijn en reeds in het geloof mede gezet in de hemelse gewesten; en daarom heeft God ons ook de geestelijke wapenrusting gegeven. Ef. 6 vers 6 zegt: "Doet de wapenrusting Gods aan". Om op de vlucht te gaan? Neen, om de duivel te wederstaan. Daarom begrijpen wij toch, dat in Openb.12 dat jongske niet de Gemeente en ook niet een gedeelte van de Gemeente kan zijn. Het zou toch wel een rare situatie zijn: de vrouw is gelijk de Gemeente en ook het jongske, wat zij baart, de Gemeente; dus de Gemeente, die de Gemeente baart. Dat kan niet, dat is een verdraaiing van feiten.

Maar wie is die vrouw dan wel, die als een teken in de hemel verschijnt. Nu gaan wij naar Openb. 11 vers 19, want dat vers hoort erbij, en geeft de oplossing, want de hoofdstuk-indeling is niet van de Heer, maar van de vertalers. Wat vinden wij nu in dat vers? Als de zevende bazuin heeft geklonken, dan gaat de tempel Gods, die in de hemel is, open. En wat wordt daar dan gezien? De ark van Zijn verbond. De tempel en de ark des verbonds staan nooit in verband met de Gemeente. De Gemeente heeft geen ark des verbonds en ook geen zichtbare tempel, want de Gemeente is zelf de levende tempel. Maar tempel en ark des verbonds behoren bij Israël. Er wat is er nu gebeurd? Toen Israël Jezus Christus verwierp, heeft God Israël opzij gezet, en werd de tempeldienst, die er voor Israël was, gesloten gedurende nu al bijna twee duizend jaren. Maar onder de zevende bazuin gaat "die tempel weer open, m.a.w. God gaat weer een begin maken met Israël, als heilsorgaan in te schakelen. Dit zal een geweldige keerpunt zijn! Evenals toen Israël Jezus verwierp en Hem overgaf in de handen der Romeinen er ook een geweldig keerpunt kwam, waarvan Jezus gezegd had, dat stad en tempel en land verwoest zouden worden en Israël zou verstrooid worden onder de heidenen (Luc. 21 vers 20 - 25).Toen Israël als heilsorgaan opzij werd gezet, heeft de Heer een geheel nieuw heilsorgaan doen ontstaan, de Gemeente. Maar dat blijft niet zo, want als de Gemeente in heerlijkheid is, en God dan Zijn doel met die Gemeente bereikt heeft, dan komt voor Israël weer een keerpunt, want God gaat Israël weer inschakelen, wat onder de zevende bazuin Gods geschieden zal. De tempel Gods, die in de hemel is, gaat dan open. Dit was dus niet de aardse tempel, maar de hemelse tempel, dat het model was, waarnaar Mozes de aardse tabernakel moest bouwen (Ex. 25 vers 9 en 40). En ook de tempeldienst is een beeld van het hemelse. De hemelse tempel

werd gesloten en daarom werd Israël's tempel gesloten op aarde. En let u wel op, wat er dan volgt. De tempel ging open en de ark van Zijn verbond werd zichtbaar. Is dit niet merkwaardig? Want als bij Israël de tempel openging, konden zij nooit de ark zien, daar die stond in het Heilige der Heiligen, dat afgesloten was met het voorhangsel, waar de hogepriester alleen eens in het jaar mocht inkomen. Wat was het laatste gebeurd in de tempeldienst van Israël? Toen scheurde het voorhangsel van boven naar beneden, want Jezus had de weg geopend door Zichzelf te offeren op het kruis. Maar Israël wilde dit niet aannemen. God begint precies, waar Hij eindigde met Israël. Hij eindigde met Israël, toen het voorhangsel scheurde in de tempel en de ark zichtbaar werd in het Heilige der Heiligen. En in Openb. 11 vers 19 gaat de tempel open en de ark wordt zichtbaar. Gaat u begrijpen, wat dat betekent? Verstaat u deze diepe geestelijke zin? God gaat Israël de ogen openen. God gaat Israël als heilsorgaan inschakelen en Israël gaat de ark zien, en dat is Jezus Christus. "En er kwamen bliksemstralen en stemmer. en donderslagen en aardbevingen en zware hagel". Wat wil dat zeggen? Die spreken van Goddelijk toorngericht, want God is nog altijd toornig op Israël. Al begint Hij weer met Israël, Hij heeft eerst met hen een rekening te vereffenen, want zij hebben Zijn Zoon verworpen; daarom gaat er voor Israël de grote verdrukking komen. Gaat u dat begrijpen? Als God met Israël dus weer gaat beginnen, dan betekent dat allereerst voor Israël, de grote verdrukking, die na de zevende bazuin komt. Want na de zevende bazuin gaan de laatste drie en een half jaren beginnen, dat zijn de drie en een half jaar van de regering van de antichrist en dan zal Israël de grootste verdrukking meemaken en een benauwdheid, zoals het nog nooit gehad heeft; want God moet met hen afrekenen in Zijn strafgerichten, maar niet om hen te verderven en te verwerpen, maar opdat zij daardoor tot waarachtige bekering en berouw komen. Zien wij hierin niet het genadeverbond Gods met Israël dat hardnekkige volk, dat sinds Mozes het uit Egypte leidde, altijd verhard is geweest, en tegen God inging. Is het dan geen groot teken van Gods eeuwige liefde en barmhartigheid, dat God van dit hardnekkige volk, dat nu door al deze eeuwen heen, niet anders dan hardnekkig en ongehoorzaam is gebleven, gaat maken, wat wij in dat teken gaan aanschouwen? Daarom is het een groot teken, waar Openb. 12 vers 1 van spreekt. Want nu wordt ons een voorteken getoond, dat God uit het verworpen en verharde Israël, dat ook nog een verbond met de antichrist zal aangaan, wat nog veel erger is, door God weer als vrouw aangenomen wordt. Want God heeft het gesproken in het profetisch Woord in het Oude Testament. En daarom zien wij hier slechts de vervulling van al de profetieën, want God zegt, dat Hij Israël getrouwd heeft (Ez. 16 vers 8). Israël is een vrouw, de vrouw van Jahweh, maar de Gemeente is de Bruid des Lams en moet nog vrouw des Lams worden. Israël werd de vrouw van Jehova bij de berg Sinaï, waar God met haar onder ede een verbond sloot, daar de tijd der liefde was gekomen en God haar lief had met een eeuwige liefde. Daarom zal God nooit Israël voor eeuwig verwerpen, en heeft Hij haar geen scheidbrief gegeven. Maar wij weten, dat Israël een hoereester geworden is, dat zij overspel bedreven heeft met de afgoden der heidenen en hoewel God Israël als Zijn vrouw vele malen gewaarschuwd, gestraft heeft, en profeten heeft gezonden, om haar te vermanen, is zij verhard geworden in haar afhoereren van God en moest Hij haar als een hoer verlaten. Dit moeten wij natuurlijk geestelijk verstaan. Daarom is Israël verlaten geworden van haar Man. Voor altijd? Jezus zegt: "Gij zult niet scheiden". En dat slaat in veel diepere geestelijke zin ook op Israël, want God scheidt niet. Hij moest haar wel overgeven, maar tot op een zekere tijd. Dan zal Israël tot Hem terugkeren, gelijk ook geschreven staat in de profeten. En nu is hier in Openb. 12 vers 1 het merkwaardige, dat er een groot teken in de hemel gezien werd, een vrouw met de zon bekleed. Zo ziet God haar reeds (het is een voorteken), hoewel wij haar nog zien als het onwedergeboren Israël. Maar God ziet haar met de zon bekleed. Dat zal een vervulling zijn van het profetische Woord in Maleachi 4 vers 1 en 2. Daar vinden wij, hoe de dag des Heren komt (en deze oordeelsdag zal de Gemeente niet meer mede maken, want haar oordeel is gedragen door Christus aan het kruis), brandend als een oven". "Maar voor u (Israël), die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan". En dat is Jezus Christus.

In verhouding echter met Zijn Gemeente is Hij de blinkende Morgenster, waar wij nu naar uitzien, maar in verhouding tot Israël is Hij dus de zonne der gerechtigheid. Waarom? De Gemeente is nu het heilsorgaan (de Bruid des Lams) en zolang als de duisternis op deze aarde is, moeten wij als sterren schijnen. Een ster houdt verband met de nacht, en zolang de nachtstoestand op deze aarde heerst, d. w. z. dat de satan hier nog zijn wereldrijk heeft, heeft Jezus Christus hier de Gemeente en is Hij voor haar de blinkende Morgenster, waarnaar zij nu nog verlangend uitziet. Paulus zegt in Phil. 2 vers 15b, dat wij: "te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, moeten schijnen als sterren in de wereld". Maar het blijft geen nacht over deze wereld, want de dag des Heren komt, waarin satan definitief onttroond zal worden en zal geworpen worden in de put des afgronds, en dan zal Jezus Christus het Rijk van Zijn Vader oprichten. Dan zal gerechtigheid komen op deze aarde, en houdt de nacht op en breekt de dag aan. De dag kan er alleen zijn, als de zon aan de hemel staat, en dat is Jezus Christus. Als Jezus Christus zal verschijnen op deze aarde en voor de wereld als de koning der Koningen en de Here der Heren Zijn Koninkrijk opgericht heeft, het komende Rijk Gods hier op aarde, dan is dat de dag des Heren. Dan schijnt daar alleen het Licht van God en het dwaallicht van de duivel is er niet meer.

En wat lezen wij nu in Openb. 12 vers 1? Die vrouw dat is Israël, wordt als Heils-orgaan nu bekleed met de zon. Hoe machtig! Ook zij wordt nu bekleed met de heerlijkheid van Christus, want Israël is immers het volk van de grote Koning, en Hij zal Koning zijn over Jacob, wat door de engel gesproken werd bij zijn geboorte aankondiging: "En God zal Hem den troon van zijn Vader David geven en Hij zal als Koning zijn over het huis van Jacob heersen tot in eeuwigheid". (Luc. 1 vers 33). En zoals een man, voor zijn vrouw zorgt en haar bekleedt, zo zal Jezus Christus, als de Zon, als de Koning, die deze dag hier heeft aangebracht, Israël bekleden met zijn heerlijkheid. Ziet u, waar het met Israël naar toe gaat? Datzelfde Israël, dat uitgeroepen heeft: "Wij willen niet dat deze Koning over ons is", zal toch eens in hun grootste benauwdheid om Hem roepen en zeggen: "Gezegend is Hij, Die komt, in den Naam des Heren". Dan zal Israël ophouden staart onder de volken te zijn, maar zal dan de kop worden van de volkeren, de eerste natie.

"Een vrouw met de zon bekleed en met de maan onder haar voeten". Wat is dat? De maan is de heerser van de nacht, dat is het beeld van satan met zijn duistere machten. Maar Israël, dat zo lang door die heerser beheerst is geworden, zien wij hier met de maan onder Haar voeten, d. w. z. dan is satan overwonnen. Tot op dat uur zal Israël echter in de anti-christelijke tijd in de ergste afval gekomen zijn, omdat het zelfs de incarnatie van de duivel, de antichrist als de Messias zal aanvaarden. Maar toch, zoals wij in dat teken zien, zal ook de macht der duisternis onder haar voeten komen.

Waar satan ook nu reeds onder de voeten van de Gemeente is, is dit toch heel wat anders, want nu is hij in het geloof onder onze voeten gelegd, daar wij immers zijn mede opgewekt en mede gezet in de hemelse gewesten, in Christus door het geloof, niet in aanschouwen. Maar met ons lichaam zitten wij nog onder satans voeten, daar satan nu nog in de luchtlagen zit. Toch kunnen wij nu door het geloof in Christus de duivel weerstaan, alleen door het geloof; maar straks zullen wij het ook aanschouwen. Want dan wordt satan uit de hemelse gewesten geworpen, en gaat Christus met Zijn Gemeente daar heersen, en wordt satan op de aarde geworpen, in die laatste drie en een half jaar.

Wat lezen wij nu hier verder van deze vrouw; dat zij een krans van twaalf sterren op haar hoofd had. Zo zal God Israël maken, niet om iets uit Israël zelf, maar omdat God zegt: "Ik heb Israël lief met een eeuwige liefde (Jer. 31 vers 3). Daarom zegt Paulus in Rom. 15 vers 10: "Verheugt u, heidenen, met zijn volk (Israël)". Ja, ook wij kunnen Israël liefhebben, ondanks zijn diepe val, want al wat God lief heeft, hebben wij lief. Wat betekent nu die krans van twaalf sterren? Alle twaalf stammen zullen dan als schitterende sterren voor Gods aangezicht zijn, evenals de Gemeente nu als sterren in deze duistere wereld moet schitteren, terwijl Israël nu duisternis is. Maar het Israël, zoals God het maken zal, en zoals het straks in het duizendjarig rijk zal wezen, zal bekleed zijn met Christus, de Zonne der gerechtigheid, het heeft dan de vorst der duisternis

onder hare voeten en haar twaalf stammen schitteren ieder als sterren. Wat zal dat heerlijk zijn! Paulus zegt in Rom. 11 vers 15: "Want indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen, dan leven uit de doden". Israël zal dan het grote zedingsvolk gaan worden, het grote priestervolk. Er staat van deze vrouw geschreven, dat zij zwanger was, en schreeuwde in haar weeën, in haar pijn om te baren (Openb. 12 vers 2). Het profetische Woord zegt ons, dat Israël als heilsorgaan van God, grotendeels onvruchtbaar is gebleven. En om dit nu goed te verstaan, moeten wij een onderscheid maken tussen Israël als Gods heilsorgaan en Israël als het volk van God. Wat is hier het eigenlijke onderscheid? Ik begin met Israël als het volk Gods, dat tot volle wedergeboorte moet komen, want zonder wedergeboorte kan niemand een echt kind van God zijn. Want elke Israëliet, die niet tot wedergeboorte komt, is verwerpelijk. En om het mogelijk te maken, dat Israël als volk tot wedergeboorte komt, echte kinderen Gods worden, heeft God dat hele volk ook als heilsorgaan genomen, als vrouw. En wat betekent dat? Dat God aan dit heilsorgaan, dat is dus aan Israël als vrouw, die Hij getrouwd heeft, geestelijke goederen heeft toevertrouwd. Allereerst is dat Zijn Woord, het Oude-Testament, verder de wet, de profeten, de eredienst, de tempeldienst en kortom alles, wat daar bij behoort. Is de zaligheid niet uit de Joden? Paulus spreekt ervan in Rom. 9 vers 2 - 5: "ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer. Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees, immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen". Zij zijn dus nu nog geen zonen, maar God heeft hen er wel toe geroepen! Wat betekent dat? Dat zij tot wedergeboorte moeten komen, uit God geboren moeten worden. Daartoe heeft God heel Israël bestemd en geroepen. Zij hebben het tot nog toe niet gekregen. Waarom niet? Dat lag niet aan God, maar aan Israëls ongehoorzaamheid. waardoor het deze twee duizend jaren uitgeschakeld moest worden en de Gemeente het heilsorgaan Gods werd. Wij zijn nu wedergeboren, maar dat betekent niet, dat God met Israël ophoudt, ook Israël moet nog tot dat zoonschap komen. En Paulus zegt daarom: "Hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de belofte; hunner zijn de vaders en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus, die is boven alles, God, te prijzen tot in eeuwigheid"! En nu heeft God dus deze heilsgoederen gegeven aan Israël en dat is Israël als die vrouw, (dat teken), opdat door die heilsgoederen Israël tot wedergeboorte kan komen. Tot nu toe is Israël, die vrouw, onvruchtbaar gebleven. Zij heeft wel heilsgoederen van God ontvangen, maar onvruchtbaar gebleven; zij was eigenlijk gedeeltelijk zwanger, maar er kwam (tot nu toe) geen eind aan haar dracht. Het klinkt misschien belachelijk, Zo zegt de Schrift het. Als wij met elkander stuk voor stuk uit het Oude Testament deze profetieën zouden kunnen behandelen, dan zouden wij het wonder zien, hoe nauwkeurig in Openb. 12 deze in vervulling gaan. Wij noemen enkele teksten, b. v. dat Israël nog tot wedergeboorte moet komen, want hoe noemt Paulus zich, als hij tot wedergeboorte komt: "een ontijdig geborene" (1 Cor. 15 vers 8). Paulus was te vroeg geboren, daar het geestelijk Israël wel zwanger was (aan hun is de belofte), maar het kon niet baren. Gaat u het nu begrijpen, waarom Paulus dat zegt en gaat u nu de Schrift verstaan? Hoe geweldig is het Woord van God en de plaats van Israël in Zijn Raadsplan. Staat er niet in Jes. 54 vers 1 geschreven: "Gij onvruchtbare, die niet baart"! Dat is Israël. En ook Jes. 37 vers 3 zegt: "Zij zeiden tot hem: Zo zegt Hiskia: Deze dag is een dag van benauwdheid, straf en smaad, want kinderen zijn aan de geboorte toe, maar er is geen kracht om te baren". Maar er komt een tijd, dat God zal zeggen, zoals het staat in Jes. 54 vers 3: "Want naar rechts en links zult gij uitbreiden". Ja, plotseling komt over haar, haar weeën. Israël heeft een dracht gehad, vanaf de Sinaï, van duizenden jaren, maar zij heeft nog nooit gebaard; haar barensweeën weigeren te komen, maar zij heeft veel kinderen in haar schoot (Jes. 54 vers 3b) . Wie het geestelijk verstaat, verstaat het. Want vele profetieën zeggen het. Weet u, wanneer deze vrouw barensweeën gaat krijgen? En hoe die gaan komen? Als God de antichrist toelaat! Dan wordt Israël onder zo'n benauwdheid en druk gebracht, dat die vrouw gaat baren en in haar pijn gaat schreeuwen. Dat is in de laatste drie en een half jaar, dat is de grote verdrukking, die komen moet, opdat Israël tot baren gaat komen. God zij geloofd en

gedankt! Dat is de wijsheid Gods. Weet u het niet? Doet de dokter dat ook niet? Als de barensweeën van een vrouw niet door kunnen komen, dan geeft hij haar een injectie, om de barensweeën op te wekken, door die nood komt het kind, want het gaat om de geboorte van dat kind. En zo geeft God straks aan Israël de injectie van de antichrist. Hij laat toe, dat Israël in die verschrikkelijke grote verdrukking komt om te baren. Wij lezen in Jer. 4 vers 31: "Want ik hoor een kreet als van een, die in barensood is, benauwdheid als van een, die voor het eerst baart, den kreet der dochter Sions; zij hijgt naar adem, breidt haar handen uit; Wee mij, want ik bezwijk voor moordenaars". Hierin zien wij, hoe God Israël door onheil weer tot Zijn heilsorgaan gaat maken en inschakelen. Dit lezen wij in Jes. 26 vers 9: "Van ganser harte verlang ik (Israël) naar U in de nacht, ja, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U, want wanneer uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid". Ook vers 17 en 18 spreken hiervan: Zoals een zwangere die in barensood raakt, ineenkrimpt en onder haar weeën schreeuwt, zo waren wij voor uw aangezicht, Here. Wij waren zwanger, wij krompen ineem, maar het was, als baarden wij wind, wij brachten het land geen verlossing aan en wereldebewoners werden niet geboren". Daarom zijn Gods gerichten nodig. Ook andere teksten spreken hiervan o. a. Micha 4 vers 6 - 10 en in Micha 5 vers 1 - 2 lezen wij: "En gij, Bethlehem Efratha, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen, die een heerser zal zijn en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid, Daarom zal Hij (die daar in Bethlehem geboren is, Christus) hen (Israël) prijs geven tot den tijd, dat zij die baren zal gebaard heeft (Israël moet eerst baren, zolang geeft Jezus Israël prijs). Dan zal het overblijfsel zijner broederen terugkeren met de Israëlieten". Wij zien dus, hoe het profetische Woord zijn vervulling moet hebben. Dit Woord vinden wij ook bevestigd in Jer. 30 vers 4 - 9.

Tot nu toe heeft de vrouw (Israël) nog niet gebaard, maar dat zal komen, zoals het staat in Jes. 66 vers 7: "Voordat zij smarten kreeg, heeft zij gebaard, voordat de weeën haar overvielen, heeft zij een zoon ter wereld gebracht. Wie heeft zo iets gehoord, wie heeft iets dergelijks gezien? Wordt een land op één dag voortgebracht of een volk op eenmaal geboren? Maar Sion heeft nauwelijks barensweeën gekregen, of ze baarde haar kinderen. Zou Ik ontsluiten en niet doen baren? zegt de Here. Of ben Ik een, die doet baren en toesluit? zegt uw God". Dat is een dag van de grote verdrukking, die hier "nauwelijks" wordt genoemd, want het Zijn slechts drie en een half jaar! Wij, als Gemeente, hebben bijna twee duizend jaar nodig gehad om tot die wedergeboorte te komen. Israël wordt in de tijd van één dag, d. w. z. die laatste drie en een half jaar, geboren, Dat is wonderbaar, dat dan een heel volk tot wedergeboorte komt. Wij, die veel later ontvangen zijn, gaan hun dus vóór. Vele laatsten zullen de eersten zijn (Marc, 10 vers 31). Nu nog iets over die mannelijke zoon, dat knaapje. Dat is niet heel Israël, want die vrouw is nog niet helemaal klaar met baren van het nageslacht. (Openb. 12 vers 17b). Maar zoals Paulus een vroeg geborene is, zo is het knaapje de eerstgeborene uit Israël; het zijn de honderd vier en veertig duizend, waar Openbaring 7 van spreekt, twaalf duizend uit iedere stam. Dat is dat knaapje, die honderd vier en veertig duizend eerstelingen, die tot weder geboorte komen in Israël en de draak wil die verslinden. De Gemeente is echter weg en daar heeft het knaapje dus geen steun aan. De Gemeente is dan al weggenomen in de mannelijke rijpheid, want Jezus bouwt de Gemeente, die geboren werd op de Pinksterdag, nu reeds gedurende bijna twee duizend jaar, totdat zij de mannelijke volle rijkdom van Christus zal hebben. Maar die eerstelingschare uit Israël, de honderd vier en veertig duizend verzegelden uit Openbaring 7, hebben geen tijd meer om hier op aarde te volgroeien, want als zij tot het licht komen, dan is daar ook tegelijk de tijd van de antichrist. Zij zijn dus wel wedergeboren, maar nog allemaal baby's, daarom wordt het een kind genoemd, en daardoor bestaat het grote gevaar, dat satan dat zontje geestelijk kan bederven. Maar God zorgt er voor, en daarom wordt dat knaapje plotseling weggevoerd naar zijn troon (Openb. 12 vers 5b).

In Openb. 14 vers 1 - 5 vinden wij deze honderd vier en veertig duizend eerstelingen uit Israël weer vermeld, als de antichrist hier op aarde regeert. Maar dan zijn zij met Jezus op de berg Sion, dat is een aparte plaats, want zij zijn niet bij de Gemeente in de hemel, maar op deze aparte plaats, waar de Heer hen in veiligheid zal brengen. Waar? Ergens bij de Heer! En

worden daar verder onderwezen mede door de Gemeente, en dat is wonderbaar! Want zij leren het nieuwe gezang zingen, dat zij de Gemeente van uit de hemel horen zingen. In vers 1 staat: "Zij staan met het Lam op de berg Sion". Om dit te verstaan, moeten wij het profetisch woord kennen. De berg Sion is de plaats, waar het Koninkrijk van Christus aanvangen zal over deze aarde, en waar ook het centrum van Zijn regering zal zijn. Die 144000 zijn dus de eerste kroonraad uit Israël, die ook met Hem als koningen zullen regeren. Maar omdat zij geestelijk nog onmondig zijn, daar zij geen tijd hadden om te volgroeien, heeft de Heer hen op die aparte plaats in veiligheid gebracht, totdat ook dat kind opgegroeid zal zijn tot een volle zoon. Dit is de vervulling van vele profetieën, waarvan wij er één zullen lezen, n.l. Ps. 110, een merkwaardige psalm; het is de psalm van de priesterkoning des Heren, dat is Jezus Christus: "Aldus luidt het woord des Heren tot mijn Heer: (God spreekt dus tot Jezus, de Zoon). Zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten. Dit gedeelte is dus al in vervulling gegaan, toen Jezus Christus, na Zijn volbrachte offer en verwerping door Israël, Zich gezet had aan de rechterhand Gods. Want Israël zei toen: "Wij willen niet, dat deze koning is", en Jezus zegt: "Gij zult Mij niet meer zien, totdat gij zegt, gezegend is Hij, die komt in den Naam des Heren. Wij verstaan hieruit, dat Jezus nu nog in Gods troon zit, maar daar niet voor altijd blijft. Maar vers 2 moet nog in vervulling gaan: "De Here strekt van Sion uw machtigen scepter uit". Jezus Christus, als Hij de wachttijd vervuld heeft, en als de tijd gekomen is, dat de vijanden onder Zijn voeten gelegd worden, dan verlaat Hij dus de rechter hand van God en komt Hij terug, om het Koninkrijk op te richten en Zijn vijanden onder Zijn voeten te leggen. Het begint bij Sion, en daarom leest u in Openb. 14; hoe het Lam op de berg Sion staat met die 144000. Ja, dan begint het aardse Koninkrijk, want het is immers na de zevende bazuin, die de koningsbazuin genoemd wordt! Wij lezen daarom in Openb. 11 vers 15, dat het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan Zijn Gezalfde. En dan zien wij direct hierna, terwijl het anti-christelijkrijk begint, in wezen ook Christus-rijk begint, want Hij zet Zijn voeten op de berg Sion. Daarom staat ook verder in Ps.110 vers 2b en 3: "heers temidden van uw vijanden. Uw volk, een en al gewilligheid ten dage van uw heerban; in heiligen feestdos rijst uit den schoot van den dageraad de dauw uwer jongelingen voor u op". In de Oude Vertaling staat in plaats van "dageraad" "baarmoeder". Dit zijn dus de 144000, die niet met vrouwen bevlekt zijn (Openb. 14 vers 4), en de heilige feestdos krijgen, d.w.z. een verheerlijkt lichaam. Zo krijgen alle profetieën hun vervulling in het boek Openbaring. Het profetische woord is zeer vast en wij doen goed er acht op te geven, want het schijnt als een licht in deze duistere plaats. Zo zien wij de Gemeente haar plaats innemen, maar ook Israël. Laten wij ons over deze dingen verheugen, ziende, hoe God een aanvang maakt om deze dingen met haast te gaan vervullen. Daarom kunnen wij nog meer dan ooit in deze adventstijd bidden: "Kom haastelijk, Here Jezus"! De Gemeente gaat niet op de vlucht, zoals sommigen vandaag voorstellen, maar wij worden als overwinnaars opgenomen, om satan te onttronen. Ja, wij zullen hem onttronen, die uit de luchtlagen deze ganse wereld onder zijn ban houdt. Zien wij dit niet aan de jonge mensen van deze tijd? En lezen wij niet dagelijks in de kranten over de nozems en provo's, die niet anders dan bezeten zijn door deze machten der duisternis. Alles staat hier machteloos tegenover, en daarom is de enige oplossing, dat de duivel zelf moet onttroond worden. Dat zal Christus doen door Zijn Gemeente. Daarom zegt Paulus in Rom. 16 vers 20, dat Hij met haast de satan onder onze voeten zal vertreden door hem uit de hemelse lagen te werpen en dan komt Israël in deze nood als volk tot baren, tot wedergeboorte. En dan breekt de volle dag aan van het Vrederijk van Jezus op aarde. Want Hij komt om de wereld te richten. Maar wij mogen Hem tot ons heil verwachten en daarom roepen wij met de Geest: "Kom haastelijk Here Jezus, Maranatha "!

AMEN!

